

πως τὰς κινήσεις, ἀλλ' ἡ φωνὴ του ἦτο ἐπιβλη-
τικὴ καὶ ἔντονος. Ἡ Ρεβέκκα ἐτραγούδησε εἰς ὕψος
πένθιμον πολὺ καλὰ μόνον εἰς κινήσεις ἔπρεπε
νὰ εἶνε πλέον φειδωλή· ὁ ρόλος τῆς ἀπῆιτε ἀκαμ-
ψίαν. Ὁ κ. Μωραΐτης εἰς τὰ ἀνοίγματα τῆς φωνῆς
κάλιστος. Ἡ κ. Βλαχοπούλου ὡς φωνή, γλυκεῖα,
σταθερά, δραματικὴ, ἀλλ' ὡς ἐμφάνισις ἔδωκε ἀφορ-
μὴν νὰ διατυπωθοῦν διαταγμοὶ ὡς πρὸς τὴν ἀντοχὴν
τῆς γερφύρας εὐθὺς ἀπὸ τῆς α'. πράξεις, ἡ ὁποία
μυστηριωδῶς πίπτει ἀργότερα. Ὁ κ. Βλαχόπουλος
κάλιστος, ὑποβλητικὸς. Ὁ χορὸς εὐάρεστος τὴν ὄψιν.
Μετέσχον εὐγενεῖς μαθήτριαι τοῦ Ῥδεῖου, ἀλλ' ἐτρα-
γουδοῦσαν ἄτονα, χωρὶς ψυχὴν. Ἡδικήθη δὲ ὁ χορὸς
διότι ἐτάχθη ἀπαθὴς θεατὴς ὁλοκλήρου τῆς τρα-
γωδίας.

ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΣ

ΑΙ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ κ. ΤΣΙΛΛΕΡ

Ὁ ἐκ Βιέννης κριτικὸς μουσικὸς καὶ μουσι-
κογράφος κ. Μ. Κοπένσκις παραμείνας ἐν Ἀ-
θῆναις ἐπ' ὀλίγον καὶ παρευρεθείς εἰς τὴν συναυ-
λίαν τῆς κ. Τσίλλερ, ἔγραψε πρὶν ἢ ἀναχωρήσῃ
τὴν ἑξῆς κριτικὴν περὶ τῶν συνθέσεων τῆς ἡς ἡ
ἰδία ἐξετέλεσε, εὐχαρίστως δὲ δημοσιεύομεν αὐ-
τὴν ὡς τὴν μόνην, ὑπὸ εἰδήμονος γραφεῖσαν
γνώμην, ἀξίαν ἀληθῶς τῶν μουσικῶν συνθέσεων.

1) Marche Grecque S. M. le Roi Constantin.

Ἡ σύνθεσις αὕτη εἶναι ἐν ὧραιον ἐμβριθέρον, λίαν
κλασσικόν, γεγραμμένον εἰς ὕψος Wagner. Ἀρχίζει μὲ
accords βαρεῖα, ὡς ἄλλη τις ᾠροδία τοῦ Liszt, ἀλλάσσει
πολλὰς μορφάς, βασιζομένης τῆς μελωδίας του πάντοτε εἰς τὸ
πρῶτον Motivo (ἀρχικὴ μουσικὴ θεμελιώδης φράσις).
Κατόπιν πολλῶν μουσικῶν διατυπώσεων, ἀρχίζει τὸ Ἐμ-
βατήριον, τοῦ ὁποῦν ἡ μελωδία εἶναι βραδεῖα καὶ πολὺ
διαπεραστικὸν ὕψος. Τὴν μελωδίαν αὕτην διαδέχεται
ἐν ὧραιον passage, τοῦ ὁποῦν τὸ βαρὺ μέρος ἁρμονίας
(basso) κυριαρχεῖ συνδυαζόμενον μετ' αὐτῆς, οὕτως ὥστε
ἡ ἀριστερὰ χεὶρ προκαλεῖ ἐν ὧραιον legato, καὶ παρέχει
ἐν μουσικῶν effet θεσπέσιον. Ἀκολουθῶς ἔχομεν νὰ πα-
ρατηρήσωμεν πολλὰ μουσικὰ ποικίλματα (Variations),
accords cadences λαμβάνουν χώραν σπανίας τεχνικῆς
δεξιότητος, ὅποτε εἰσέρχεται ἡ σύνθεσις αὕτη εἰς τὸ πρῶ-
τον motivo τοῦ Ἐμβατήριου, μετατροπόμενον εἰς πολ-
λοὺς τόνους ὑφέσεως ἢ διέσεως, συνεχίζεται κανονικῶς
καὶ ἐπεκτείνεται εἰς ἐν μέλος ἐλαφρόν παιγνιώδες (scher-
zoso) τελειώνει δὲ εἰς μίαν μουσικὴν φράσιν πολὺ μικρὰν
(cantabile), τέλος δὲ μετὰ πολλὴν bravura μουσικῶν
συναγεργῶν, περατοῦται ἡ σύνθεσις αὕτη, ἥτις εἶναι σπα-
νίας μουσικῆς δυσχερείας, καὶ ἐκ τῶν ἐκτάκτων συνθέ-
σεων συναυλιῶν.

2) Fantaisie Impromptu.

Ἡ σύνθεσις αὕτη παρουσιάζει εἰκόνα ρομαντικῆς τιπὸς
σκηνῆς λεπιοτάτης ἢ μελωδ' αὐτον, ἀντισταμένη ὅλη εἰς
pianissimo κατ' ἀρχήν, ὕστερον ἐνδυναμωμένη ὀλίγον
κατ' ὀλίγον μεταπίπτει εἰς μέλος τι Ἀνατολικῆς Μουσικῆς
(Orientale) καὶ ἐκτελουμένη ἐπὶ τοῦ κλειδίου τοῦ Sol-
κατόπιν πολλῶν καὶ διαφόρων effets pianistiques εἰσέρ-
χεται εἰς ἐν μέλος appassionato θαυμάσιον, τοῦ ὁποῦν τὰ
accords εἶναι παραπλήσια πρὸς τὴν 1ην Polonaise τοῦ
Liszt, ὅπου ἡ ἁρμογία εἶναι πολὺ περσιπαθὴς καὶ μακρο-
σκελὴς, ἡ δὲ μελωδία του γλυκεῖα. Ἐξετάζοντες τὴν ἐξέ-
λιξιν τῆς Fantaisie Impromptu βλέπομεν ὅτι διαχέεται
εἰς πηλὴν μουσικῆς ἀπολαύσεως πολὺ μεγάλῃς, ἡ ὁποία
σπινθηροβολεῖ. Μὲ ποῖαν χάριν ἀπὸ τῆς κατωτέρας κλίμα-
κος τοῦ κλειδοκυμβάλου μέχρι τῆς ἀνωτέρας ἡ εὐηχία

θριαμβεῖ, ὅποια μεταπτώσεις μουσικῶν φθόγων χρο-
ματισμένων μὲ πολλὴν μουσικὴν καλλιτεχνίαν καὶ δε-
ξιότητα!

Ἡ Fantaisie Impromptu εἶναι ὡς μία ὠραία νύξ τοῦ
μηνὸς Ἰανουαρίου μὲ σελιγρόφως, ποιητικὴ, πλήρης σφοί-
γους καὶ δόσεως δραματικῆς, ἡ φαντασία τῆς εἶναι ἐξο-
χος καὶ ἡ εἰκὼν τῆς λίαν ἡδυπαθὴς. Ἐκ τῶν σπανίων
συνθέσεων καὶ λίαν μεγαλοπρεπῶν.

3) Divertissement Hongrois.

Μετὰ σύνθεσις ὑπὸ ἔποιν κλασικισμοῦ, πλήρης χάριτος.
Μεταρσινοῦται τὸ πνεῦμα εἰς τὰ ἀνώτερα στρώματα μέχρι
τῶν σφαιρῶν τῆς Ἀνατολικῆς ποιήσεως. Τὸ ἀρχικόν του μέλος
εἶναι πολὺ ὠραῖον. Τὸ σχέδιόν του εἶναι ἁπλοῦν, ὅχι ὅμως
πολὺ ὑπὸ ἔποιν ποιήσεως· τὸ μέλος τοῦτο διαδέχεται ἐν
ῥομα Ἀνατολικὸν ὁμοιάζον μὲ ᾄσματα Ἀθιγγάνων δια-
σκεδαζόντων, παρεμφερὲς πρὸς Οὐγγρικὸν καὶ ὀρχουμένων
μὲ ντέρ. Κατόπιν αὐτοῦ μικραὶ τινες μελωδία ἐπακο-
λουθοῦν, ὅποτε ἔρχεται μία ἀπότομος λαίλαρα ἐπιπύουσα
καὶ διαλύουσα αὐτὰς ὡς νέφη. Ἐμμηκρομένη ἡ σύνθε-
σις αὕτη παρουσιάζει ὠραῖα motiva μὲ pianissimos καὶ
bravures, ἀκολουθῶν πολλὰ accords plaqués τὰ ὅποια
ἐκτελοῦνται ἐπὶ τῶν μελανῶν πλήκτρων, ἐνῷ αἱ χεῖρες
λαμβάνουν στάσιν ἐνός legato μῆς τερατώδους τεχνικῆς
δεξιότητος, ἐπανέρχεται εἰς τὸ πρῶτον θέμα καὶ τέλος πε-
ρατοῦται διὰ βαρέων accords staccato μὲ πολὺν bravura.

4) Suite Orientale.

Πολὺ ὠραῖα αἱ ἀνωτέρω συνθέσεις ὑπὸ Καλλιτεχνικῆν
ἔποιν, ἀρκετὰ καλὰ συντεθειμένα καὶ περίπλοκα. Φρο-
νῶ ὅμως ὅτι μᾶλλον δι' αἰθουσαν εἶναι κατάλληλοι γὰ
παίζονται παρὰ διὰ συναυλίαν.

5) Scènes de Ballet (Echo de Vienne).

Εἶνε ἐν τῶν ἀριστοτεχνικῶν τῆς Μουσικῆς τοῦ Κλει-
δοκυμβάλου, ἀληθὴς μαγιστῆς τῆς καλλιτεχνίας «Fleur
sauvage enlevé et caressé d'un coup vent».

ΜΑΞΙΜΟΣ ΚΟΠΕΝΣΚΗΣ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Πύργος παρὰ τὴν Χαλκίδα